

तत्र त्वां प्रतिवक्ष्यामि किञ्चिदेव हितं वचः । हते भीष्मे च द्रोणे च कर्णे चैव महारथे ।
 जयद्रथे च निहते तव भ्रातृषु चानघ । लक्ष्मणे तव पुत्रे च किं शेषं पर्युपास्महे ।
 धेनु भारं समासाद्य राज्ये मतिमकुर्महि । ते सन्त्यज्य तनूर्याताः शूरा ब्रह्मविदां गतिं ।
 वयं त्विह विना भूता गुणवद्भिर्महारथैः । कृपणं वर्त्तयिष्यामः पातयित्वा नृपान्वहन् ।
 सर्वैरपि च जीवद्भिर्भीमसुरपराजितः । कृष्णनेत्रो महाबाहुर्देवैरपि दुरासदः ।
 इन्द्रकाम्युक्वच्चाभमिन्द्रकेतुमिवोच्छ्रितं । वानरं केतुमासाद्य सञ्चाल महाचमूः ।
 सिंहनादेन भीमस्य पाञ्चजन्यस्वनेन च । गाण्डीवस्य च निर्घोषात्संहस्यन्ति मनांसि नः ।
 चरन्तीव महाविद्युन्मुष्णन्ती नयनप्रभां । अलातमिव चाविद्धं गाण्डीवं समदृश्यत ।
 जाम्बूनदविचित्रञ्च धूयमानं महद्भुजः । दृश्यते दिक्षु सर्वासु विद्युदभ्रघनेष्विव ।
 श्वेताश्ववेगसम्पन्नाः शशिकाशसमप्रभाः । पिवन्त इव चाकाशं रथे युक्तास्तु वाजिनः ।
 उह्यमानाश्च कृष्णेन वायुनेव बलाहकाः । जाम्बूनदविचित्राङ्गा वहन्ते चार्जुनं रणे ।
 तावकं तद्वज्रं राजन्नर्जुनोऽस्तु विदाम्बरः । गहनं शिविरे कलं ददाहामिरिवोत्थितः ।
 गाहमानमनीकानि महेन्द्रसदृशप्रभं । धनञ्जयमपश्याम चतुर्दंष्ट्रमिव द्विपं ।
 विजोभयन्तं सेनान्तो चासयन्तश्च पार्थिवान् । धनञ्जयमपश्याम नलिनीमिव कुञ्जरं ।
 चासयन्तं तथा योधान् धनुर्धोषेण पाण्डवं । भूय एनमपश्याम सिंहं मृगगणा इव ।
 सर्वलोकमहेष्वासौ वृषभौ सर्वधन्विनां । आमुक्तकवचौ कृष्णौ लोकमध्ये व्यराजतां ।
 अद्य सप्तदशाहानि वर्त्तमानानि भारत । सङ्ग्रामस्यातिघोरस्य बध्यतां चाभितो युधि ।
 वायुनेव विधूतानि तवानोकानि सर्वशः । शरदम्भोदजालानि व्यशीर्यन्त समन्ततः ।
 तान्नावमिव पर्यस्तां वातभ्रान्तामिवार्णवे । तव सेनां महाराज सव्यसाची व्यक्रमयत् ।
 क नु ते सुतपुत्रोऽभूत् क नु द्रोणः सहानुगः । अहं क च क चात्मा ते हार्दिक्यश्च तथा क नु ।
 दुःशासनश्च भ्राता ते भ्रातृभिः सहितः क नु । वाणगोचरसम्प्राप्तं प्रेक्ष्य चैव जयद्रथं ।
 सम्बन्धिनस्तथा भ्रातृन् सहायान्मातुलांस्तथा । सर्वान् विक्रम्य मिषतो लोकं चाक्रम्य मूर्ध्नि ।
 जयद्रथो हतो राजा किन्नु शेषमुपास्महे । को वेह स पुमानस्ति यो विजेयति पाण्डवं ।
 तस्य चास्त्राणि दिव्यानि विविधानि महात्मनः । गाण्डीवस्य च निर्घोषो वीर्याणि हरते हि नः ।
 नष्टचन्द्रा यथा रात्रिः सेनेयं हतनायका । नागभग्नद्रुमा शुष्का नदीवाकुलतां गता ।
 ध्वजिन्या हतनेत्रायां यथेष्टं श्वेतवाहनः । चरिष्यति महाबाहुः कलेऽग्निरिव संज्वलन् ।
 सात्यकेशैव यो वेगो भीमसेनस्य चाभयोः । दारयेत गिरीन् सर्वान् शोषयेत च सागरान् ।
 उवाच वाक्यं यद्भीमः सभामध्ये विश्राम्यते । कृतञ्च सकलं तेन भूयश्चैव करिष्यति ।
 प्रमुख्ये तदा कर्णे बलं पाण्डवरक्षितं । दुरासदं तथा गुप्तं दृढं गाण्डीवधन्वना ।
 युष्माभिस्तानि चीर्णानि यान्यसाधूनि साधुषु । अकारणकृतान्येव तेषां वः फलमागतं ।

२००

२०५

२१०

२१५

२२०

२२५